

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΑΡΝΗΣΗΣ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ

από Ελλάδα
και Τουρκία

Το παρόν έντυπο ετοιμάστηκε και τυπώθηκε για το αντιμilitarιστικό φεστιβάλ που διοργανώθηκε από το μαθητικό περιοδικό Σκαπούλα στις 19/6. Περιέχει δηλώσεις νέων από την Ελλάδα και την Τουρκία που αρνούνται το στρατό, για πολιτικούς/ιδεολογικούς λόγους.

Σκαπούλα, Ιουνίου 2011
skapoula.espiv.net

άλλα links: athens.indymedia.org / antirrisies.gr /
omhroi.gr / epipro.gr / savaskarsitlari.org /
militarizmi.reddet.org

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΘΑ ΧΑΣΕΙ ΚΙ ΕΜΑΣ - ΜΑΖΙΚΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΗΛΩΣΗ ΑΡΝΗΣΗΣ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ

As το πούμε απλά. Δε γουστάρουμε να πάμε φαντάροι. Δε θέλουμε το στρατό ούτε για εμάς, ούτε για κανέναν. Μας απωθεί ένας μηχανισμός εξουσίας, ιεραρχίας, απόλυτης πειθαρχίας, παραλογοισμού, ισοπέδωσης της προσωπικότητας, της διαφορετικότητας, της ιδιαιτερότητας. Ένας μηχανισμός που υπάρχει για να ασκεί βία προς τρίτους, αλλά και στους ίδιους τους "μετέχοντες" σε αυτόν.

Γνωρίζουμε τι ρόλο έχουν παίξει οι στρατοί ως σφαγείς της ιστορίας, κατακτητές, δυνάμεις κατοχής ή εσχάτως "ειρηνευτικές δυνάμεις" και "ανθρωπιστικές αποστολές". Ξέρουμε και τα παράσημα του "δικού μας" εθνικού στρατού. Το ρόλο του στις δικτατορίες τόσο τις προπολεμικές όσο και κυρίως της επταετίας. Τις διεθνείς του αποστολές στην Ουκρανία, στην Κορέα, στη Βοσνία, το Κόσσοβο, το Αφγανιστάν.

Αν υπάρχει κάποιο νόημα στη λέξη πατρίδα σίγουρα για εμάς δεν είναι το μίσος για το γείτονα Τούρκο, Μακεδόνοισσα, Αλβανό κτλ. εργαζόμενο, μαθήτρια, φοιτητή που αναγκάζεται να καταπίνει τις αντίστοιχες αηδίες περί εθνικού συμφέροντος που μας ταΐζει και η εγχώρια άρχουσα τάξη και η στρατοκρατική κάστα (ευτυχώς αδύναμη και σε απαξίωση όσο ποτέ σε αυτή τη χώρα). Μας είναι ξεκάθαρο πως το μέτωπο σύγκρουσης που διαλέγουμε είναι ενάντια στο αφεντικό μας, στο λαμόγιο πολιτικό που μας κυβερνά, τους κεφαλαιοκράτες του τόπου που μας κοροϊδεύουν στα μούτρα, έναντι στον κάθε τύπου φασίστα της διπλανής πόρτας και όχι εναντίον των απέναντι (που η αμαρτία τους είναι απλά ότι γεννήθηκαν απέναντι).

Μας εξοργίζουν οι στρατιωτικές δαπάνες. Έχουμε δέκα χρόνια που τελειώσαμε το σχολείο, πολύ λίγα που βγάλαμε την όποια κάποια σχολή μας, μόλις (άλλα ήδη) 2-3 τουλάχιστον που μπήκαμε στην εργασία. Δεν προλάβαμε να ξεκάσουμε

τις ελλείψεις στα προηγούμενα χρόνια σε δασκάλους, σε υποδομή, σε βιβλία και γενικά σε δυνατότητες. Κι έχουμε ήδη νιώσει στο πετσί μας την τρομοκρατία του βασικού μισθού, την αγωνία αν θα μας κολλήσουν ένσημα ή όχι, αφού (λέμε τώρα) μετά από πολύ κόπο γλιτώσαμε από την αγωνία αν θα έχουμε δουλειά. Την ίδια στιγμή τα αεροπλάνα του στρατού ψηλότερα και περισσότερα πετούν, οι φρεγάτες μακρύτερα πλέουν. Κανένας μπαμπούλας για εκθρούς του έθνους δεν μας πείθει για την ανάγκη αυτών των εξοπλισμών, και σίγουρα το δόγμα "για να έχεις ειρήνη, ετοιμάσου για πόλεμο" είναι από τα πιο άρρωστα που σκέφτηκε ποτέ ανθρώπου νους.

Μας κάθεται στο σβέρκο κι ο κοινωνικός ρόλος του στρατού. Ένα ακόμα κεφάλαιο στη γραμμικότητα της ζωής μας. Ένας χρόνος έξω από τον κόσμο, μακριά από όσα αγαπούμε, από όσα κάνουμε, από τους αγώνες μας. Κι αυτό γιατί «οι εμπειρίες από το στρατό είναι αβεπείραστες», «το κλίμα φανταστικό» (σχεδόν θλίψη προκαλούν αυτές οι ατάκες) και κυρίως γιατί θα γίνουμε (επιτέλους) άντρες. Ε, όχι, αν η αντροσύνη είναι αυτό που είστε, κρατήστε την για τον εαυτό σας, ως παραμείνουμε παιδιά, ως μπορούμε να αγγίξουμε και τη θηλυκή (ή όποια άλλη) πλευρά μας.

Τι νόημα έχει αν δε βγεις να το φωνάξεις; Αισθανόμαστε αλληλεγγύσι με καθέναν που αρνείται την ένταξη στο στρατιωτικό μηχανισμό, που αμφισβητεί δια της απουσίας του ή της πάσης φύσεως διαφορετικής - εναλλακτικής στάσης του την υποχρεωτική στράτευση. Με αυτούς που βγάζουν τη γλώσσα και πηδούν από τη βάρκα ή διαλέγουν άλλο καράβι. Απλά δεν είναι αυτό που μας ταιριάζει, αυτό που (μετά από πολλή σκέψη και κουβέντα) διαλέγουμε. Θαρρούμε πως είναι μια ώριμος ο καιρός να βγούμε και να αρνηθούμε τη στράτευση πολιτικά,

δημόσια και ωραία. Πως χρειάζεται να σπάσει η σιωπή γύρω από το θέμα, να δημιουργηθεί ένα ρήγμα στο πλέγμα της βεβαιότητας πως "έτσι έχουν τα πράγματα" και της αφωνίας των σκέψεων ότι δεν είναι μόνο έτσι. Να μιλήσουμε ξεκάθαρα για κατάργηση της υποχρεωτικής στράτευσης (σκεπτόμενοι διαρκώς την κατάργηση του στρατού ως τέτοιου), αρνούμενοι μαζί με αυτήν κάθε δικαίωμα του στρατού και του κράτους να μας την επιβάλλουν. Να κάνουμε σαφές και διαπραγματευτο το δικαίωμά μας στην συνειδητή και "στρατευμένη" προσφορά του χρόνου, της διάθεσης, της γνώσης και της κάθε ικανότητάς μας στις κοινωνικές δράσεις και τα κοινωνικά πεδία που ιεραρχούμε υψηλότερα και στα οποίες γνωρίζουμε καλύτερα από κάθε υδροκέφαλο μηχανισμό πως μπορούμε να προσφέρουμε περισσότερο.

Χαιρόμαστε και γεμίζουμε δύναμη από τη συνάντησή μας και την αβίαστη απόφαση της συμπόρευσής μας. Βρεθήκαμε και ενώνουμε διαθέσεις και δυνάμεις για να κινηθούμε όχι, όπως θα μας προτιμούσαν, κατά μονάδες χαμένες στην επικαιρότητα και το χάος των γεγονότων, αλλά ως συλλογικότητες, μικρές ή μεγαλύτερες με αλληλεγγύη και αμοιβαία εμπιστοσύνη με λόγο επιθετικό και ξεκάθαρο.

Στις σειρές του Μαΐου και του Αυγούστου του 2010, κάποιοι ούτε θα παρουσιαστούμε, ούτε θα κρυφτούμε. Θα φορέσουμε καλοκαιρινά κι όχι παραλλαγή, θα κάνουμε κάμπινγκ κι όχι στρατόπεδο. Γνωρίζοντας τις ενδεχόμενες συνέπειες και αναλαμβάνοντας πλήρως τις ευθύνες της επιλογής μας, θα αρνηθούμε το στρατιωτικό μας πεπρωμένο, διατηρώντας ακέραιη την πολιτική και κοινωνική μας υπόσταση.

Μάιος 2010

Αθήνα-Θεσσαλονίκη-Γιάννενα-Κόρινθος,
Παναγιώτης Σιαβελής, Άγγελος
Νικολόπουλος, Μάρις Ζαφειριάδης,
ημήτρης Σωτηρίου, Μενέλαος Εξίολης,
Ευάγγελος Ζώνης, Σταύρος Κεφάλλας

ΚΟΙΝΗ ΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥΡΚΩΝ ΑΡΝΗΤΩΝ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ

ΔΕΝ ΘΑ ΓΙΝΟΥΜΕ ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ ΚΑΝΕΝΟΣ... Δηλώνουμε ότι ποτέ δεν θα συμμετάσχουμε ούτε θα συνεργαστούμε με οποιαδήποτε ένοπλη δύναμη η οποία αναλαμβάνει αποστολή της θεσμισμένης κυριαρχίας και εκμετάλλευσης, αρνούμαστε κατηγορηματικά να γίνουμε κομμάτι οποιουδήποτε στρατού, αρνούμαστε να λάβουμε μέρος σε οποιαδήποτε πολεμική προετοιμασία και στον πόλεμο τον ίδιο! Επομένως, θεωρούμε ότι η αντίδραση στις πολεμικές προετοιμασίες οι οποίες καταλαμβάνουν σήμερα την ημερήσια διάταξη είναι απόλυτα εύλογη και διακηρύσσουμε ότι θα αντισταθούμε σ'αυτές τις προετοιμασίες και θα παλαίψουμε για την καλλιέργεια μιας αντιπολεμικής στάσης. Θα αγωνιστούμε για έναν ελεύθερο κόσμο χωρίς διακρίσεις, σύνορα και τάξεις, ενάντια στην κυριαρχία και τη θηλασία της ανθρωπότητας και της φύσης. Πιστεύουμε στην αναγκαιότητα μιας κατάστασης διαρκούς δράσης, μέχρι να απομακρυνθεί και η τελευταία επωμίδα που βρίσκεται πάνω σε στρατιωτική στολή, και το τελευταίο ναρκοπέδιο πάνω στη γη. Και από τη στιγμή που πιστεύουμε επίσης ότι η εξέλιξη των αιτιών του πολέμου είναι το μονοπάτι που οδηγεί στη θεμελίωση ενός ελεύθερου κόσμου, δεν θα γίνουμε στρατιώτες κανενός.

ακολουθεί διακήρυξη του αντιμιλιταριστικού δικτύου αλληλεγγύης, σχετικά με την προηγούμενη δήλωση

Προς οποιονδήποτε πάρει στα χέρια του αυτή τη διακήρυξη: Δεν έχετε βαρεθεί πια κι εσείς; Δεν ξυπνήσατε κι εσείς αυτό το πρωί με μια στραπατσαρισμένη, ευνουχισμένη οργή, πάνω σ' αυτόν τον κόσμο που συνεχίζει να οργανώνεται χωρίς να θυμάται τις επιθυμίες σας; Αυτές τις

μέρες, την ώρα που κατακλυζόμαστε από πολεμικές κραυγές, ενημερωνόμαστε από την τηλεόραση και τις εφημερίδες γύρω από αποφάσεις οι οποίες ελέγχουν τη ζωή μας, τη ζωή των αγαπημένων μας ανθρώπων και πολλών άλλων αγνώστων σ'εμάς. Δεν πήραμε εμείς αυτές τις αποφάσεις και δεν τις θέλουμε! Δεν θέλουμε να βρεθούμε ούτε μέσα ούτε κάτω από ένα βομβαρδιστικό σκάφος. Δεν θέλουμε να σκοτώσουμε ούτε έχουμε καμία πρόθεση να πεθάνουμε ακόμα. Και δεν θέλουμε κανέναν άλλος να αναλάβει τέτοια δράση στο όνομά μας και με χρήματα κλημένα από τις τσέπες μας! Ξέρουμε όμως καλά ότι ως αποτέλεσμα διαφόρων παζαριών, οι κυβερνήσεις πρόκειται να κηρύξουν ΠΟΛΕΜΟ και πάλι και δεν πρόκειται να σκοπιστούν για τη γνώμη μας. Παρόλα αυτά, πρόκειται να επηρεαστούμε από αυτές τις αποφάσεις για το υπόλοιπο της ζωής μας, καθώς οι συνέπειες των βομβαρδισμών θα διεκδύσουν δεκαετίες, ακόμα και αιώνες. Θυμηθείτε τη Χιροσίμα. Μην ξεχνάτε τη Χαλέπια. Το νασιοναλιστικό κομμάτι αυτής της χώρας είναι ακόμα καλυμμένο από νάρκοπέδια! Υπάρχει μια άλλη δυνατότητα. Να διεκδικήσετε τη δική σας συνείδηση και να πείτε "ΟΧΙ!". Ας στερήσουμε από τον πόλεμο τις "ανθρώπινες πηγές" του!

ΑΡΝΟΥΜΑΣΤΕ ΝΑ ΥΠΗΡΕΤΗΣΟΥΜΕ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟ, ΑΡΝΟΥΜΑΣΤΕ ΝΑ ΥΠΗΡΕΤΗΣΟΥΜΕ ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ ΠΕΔΙΟ ΜΙΛΙΤΑΡΙΣΜΟΥ, ΛΕΜΕ ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ!

Τα τελευταία δέκα χρόνια, περισσότεροι από τριάντα άνθρωποι στην Τουρκία διάλεξαν αυτόν το δρόμο και σήμερα αρκετοί ετοιμάζονται να κάνουν το ίδιο στο άμεσο μέλλον. Θα δηλώσουν ΑΡΝΗΤΕΣ για λόγους συνείδησης και ΟΛΙΚΟΙ ΑΡΝΗΤΕΣ. Εμείς θα συμπαρασταθούμε σε όλους όσοι αρνηθούν να γίνουν κομμάτι του μηχανισμού. Καλούμε όλους να διακηρύξουν την άρνησή τους, προτάσσοντας τη συνείδησή τους. Είναι στο χέρι μας να ξεμπερδέψουμε με μια χούφτα κράτες, με τους κερδοσκόπους του πολέμου.

ΑΡΝΗΣΟΥ! ΑΝΤΙΣΤΑΣΟΥ! ΠΕΣ ΟΧΙ! ΜΗΝ ΓΙΝΕΙΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ!
Γενάκης 2003

ΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΣΠΥΡΟΥ ΜΑΝΔΥΛΑ:

Στις 2 Μαΐου 2011 έλαβα κατατακτήριο στρατού από το Γενικό Επιτελείο Στρατού για να παρουσιαστώ στις 5 Μαΐου 2011 στο 6ο σύνταγμα πεζικού στην Κόρινθο.

Αρνήθηκα να παρουσιαστώ επειδή είμαι αναρχικός. Ως εκτούτου το να υπηρετήσω την κρατική μηχανή είναι κάτι το οποίο προφανώς δεν ταιριάζει με την ιδεολογία μου και με τον τρόπο ζωής μου. Ως γνωστόν ο στρατός ευθύνεται για άπειρες δολοφονίες και αυτοκτονίες. Είναι αυτός που έχει λειτουργήσει αρκετές φορές ως απεργοδοσιαστικός μηχανισμός. Είναι πάντα εκεί με το δάχτυλο στη σκανδάλη, έτοιμος να εγκαθιδρύσει χούντες και να καταπνίξει απεργίες και εξεγέρσεις.

Προφανώς και αποδέχομαι ότι υπάρχει πόλεμος.

Αλλά ο πραγματικός πόλεμος δεν διεξάγεται ανάμεσα σε λησούς, αλλά ανάμεσα σε καταπιεζόμενους και καταπιεστές. Για μένα είναι ξεκάθαρο το τι είναι και τι πρεσβεύει ο στρατός ως εκ τούτου δεν πρόκειται «να εκπληρώσω την υποχρέωση μου». Το να συμμετέχω σαν ένα γρανάζι στην στρατιωτική μηχανή αυτόματα θα σήμαινε ότι πολεμώ ενάντια σε μένα.

Επιλέγω την Ολική Άρνηση Στρατεύσεως και σε καμία περίπτωση δεν θα υπηρετούσα άσπλη ή εναλλακτική θητεία. Έτσι κι αλλιώς θεωρώ πως οτιδήποτε εναλλακτικό είναι και αφομοιώσιμο.

Η επιλογή μου αυτή δε είναι επηρεασμένη από καμία θρησκευτική ή πασιφιστική ιδεολογία αλλά αντίθετα έχει να κάνει με το πως εγώ, όντας αναρχικός, αντιλαμβάνομαι την λέξη πόλεμος. Έχει να κάνει με το γεγονός ότι η αναρχία εν τέλει δεν είναι ιδεολογία αλλά τρόπος ζωής.

Τετάρτη 11 Μαΐου 2011
Σπύρος Μάνδουλας